

Чрез непрекъснатото прилагане на подобни правила точно и на място или пък безочливо гадателят придобива изключителна острота на възприятието. Малко са живите, които знаят какво наистина означава това и до какви очевидно изумителни резултати може да доведе постоянното му практикуване. Ако се започне със съвсем прости и почти механични упражнения („Practical Education“, с. 151, Лондон, „Whittaker & Co“), постепенно възприятието може да бъде развито до състояние, в което очите и ушите забелязват хиляди неща, убягващи при обичайно наблюдение, и хващат едновременно множество „образи“, а съзнанието улавя безброй черти на характера, които преди това е пропускало, комбинира ги и само за миг вади заключения, които биха развеселили несведущите (каквито са всъщност всички хора към настоящия момент) относно изключителните способности, дремещи у всеки човек.

Умолявам читателя да заостри вниманието си върху следния факт. В анализите на предсказването, пророкуването, врачуването или предричането няма нищо тъй прекрасно като онова, което всички ние бихме могли да сторим, ако чрез повторения и упражнения разкрием собствената си вродена сила на възприятието. Това твърдение не се основава на някаква метафизична теория; то се гради върху факти и е в пълно съответствие с най-солидните резултати на съвременната физиология. Чрез нея със серия упражнения за запаметяване всичко заложено в едно дете със среден интелект може да бъде безпогрешно измъкнато на повърхността; и когато с времето постепенно натрупа знания и информация, за този интелект едва ли ще има никакви прегради. Ето защо изучаването на остротата на възприятието, както беше описана или демонстрирана при циганското врачуване, е особено любопитно; но то е далеч по-полезно за сериозния наблюдател с интереси в педагогиката, тъй като осигурява доказателства за тлеещите във всяко съзнание способности да извършва огромни интелектуални подвизи и чудеса, които са всъщност дреболии в сравнение с онова, на което човекът би бил способен, ако бъде правилно обучен.